

Neviim (prophètes) - Livre des Rois I

Chapter 13

- 13,1 והנה איש אלהים, בא מיהודה בדבר יהוה--אל-בית-אל; וירבעם עמד על-המזבח, להקטיר.
- 13,2 ויקרא על-המזבח, בדבר יהוה, ויאמר מזבח מזבח, כה אמר יהוה: הנה-בן נולד לבית-דוד, יאשיהו שמו, ונבח עליך את-כהני הבמות המקטרים עליך, ועצמות אדם ישרפו עליך.
- 13,3 ונתן ביום ההוא מופת, לאמר, זה המופת, אשר דבר יהוה: הנה המזבח נקבע, ונשפך הדשן אשר-עליו.
- 13,4 ויהי כשמע המלך את-דבר איש-האלהים, אשר קרא על-המזבח בבית-אל, וישלח וירבעם את-ידו מעל המזבח, לאמר תפשהו; ותיבש-ידו אשר שלח עליו, ולא יכל להשיבה אליו.
- 13,5 והמזבח נקבע, וישפך הדשן מן-המזבח: כמופת, אשר נתן איש האלהים--בדבר יהוה.
- 13,6 ויען המלך ויאמר אל-איש האלהים, חל-בא את-פני יהוה אלהיך והתפלל בעדי, ותשב-ידי, אלי; ויחל איש-האלהים, את-פני יהוה, ותשב-יד-המלך אליו, ואתה יכבד אשנה.
- 13,7 וידבר המלך אל-איש האלהים, באה-אתי הביתה וסעדה; ואתנה לך, מתת.
- 13,8 ויאמר איש-האלהים, אל-המלך, אם-תתן-לי את-חצי ביתך, לא אבא עמך; ולא-אכל לחם ולא אשתה-מים, במקום הזה.
- 13,9 כי-כן צוה אתי, בדבר יהוה לאמר, לא-תאכל לחם, ולא תשתה-מים; ולא תשוב, בדרך אשר הלכת.
- 13,10 וילך, בדרך אחר; ולא-שב בדרך, אשר בא בה אל-בית-אל. {פ}
- 13,11 ונביא אחד זקן, ישב בבית-אל; ויבוא בנו ויספר-לו את-כל-המעשה אשר-עשה איש-האלהים היום בבית-אל, את-הדברים אשר דבר אל-המלך, ויספרום, לאביהם.
- 13,12 וידבר אלהם אביהם, אי-זה הדרך הלך; ויראו בניו, את-הדרך אשר הלך איש האלהים, אשר-בא, מיהודה.
- 13,13 ויאמר, אל-בניו, חבשו-לי, החמור; ויחבשו-לו החמור, וירכב עליו.
- 13,14 וילך, אחרי איש האלהים, וימצאהו, ישב תחת האלה; ויאמר אליו, האתה איש-האלהים אשר-באת מיהודה--ויאמר אני.
- 13,15 ויאמר אליו, לך אתי הביתה; ואכל, לחם.
- 13,16 ויאמר, לא אוכל לשוב אתך--ולבוא אתך; ולא-אכל לחם, ולא-אשתה אתך מים, במקום, הזה.
- 13,17 כי-ידבר אלי, בדבר יהוה, לא-תאכל לחם, ולא-תשתה שם מים; לא-תשוב ללכת, בדרך אשר-הלכת בה.
- 13,18 ויאמר לו, גם-אני נביא כמוך, ומלאך דבר אלי בדבר יהוה לאמר השבהו אתך אל-ביתך, ויאכל לחם וישת מים; כחש, לו.
- 13,19 וישב אתו, ויאכל לחם בביתו--וישת מים.
- 13,20 ויהי, הם יושבים אל-השלחן; {פ} ויהי, דבר-יהוה, אל-הנביא, אשר השיבו.
- 13,21 ויקרא אל-איש האלהים, אשר-בא מיהודה לאמר, כה, אמר יהוה: יען, כי מרית פי יהוה, ולא שמרת את-המצוה, אשר אָנֹכִי ותיבש, ותאכל לחם ותשת מים, במקום אשר דבר אליך, אל-תאכל לחם ואל-תשת מים--לא-תבוא ונבלתך, אל-קבר אבתיך.
- 13,22 ויהי, אחרי אכלו לחם--ואחרי שתותו; ויחבשו-לו החמור, לנביא אשר השיבו.
- 13,23 וילך, וימצאהו אחיה בדרך וימיתהו; ואתה נבלתו, משלכת בדרך, והחמור עמד אצלה, והאכיה עמד אצל הנבלה.
- 13,24 והנה אנשים עברים, ויראו את-הנבלה משלכת בדרך, ואת-האכיה, עמד אצל הנבלה; ויבאו ויידברו בעיר, אשר הנביא הִזְקֵן ישב בה.
- 13,25 וישמע הנביא, אשר השיבו מן-הדרך, ויאמר איש האלהים הוא, אשר מכה את-פי יהוה; ויתגהו יהוה לאכיה, וישברהו וימתהו, כדבר יהוה, אשר דבר-לו.
- 13,26 וידבר אל-בניו לאמר, חבשו-לי את-החמור; ויחבשו.

- 13,28 וילך, וימצא את-נגלתו משלכת בדרך, וסמור והאכיה, עמדים אצל הנבלה: לא-אכל האכיה את-הנגלה, ולא שבר את-הסמור.
- 13,29 וישא הנביא את-נגלת איש-האֱלֹהִים, וינחהו אֶל-הסמור--וישיבהו; ויבא, אֶל-עיר הנביא הזקן, לספד, ולקברו.
- 13,30 וינח את-נגלתו, בקברו; ויספדו עליו, הוֹי אָחִי.
- 13,31 ויהי, אַחֲרֵי קְבֻרוֹ אֹתוֹ, וַיֹּאמֶר אֶל-בְּנָיו לֵאמֹר, בְּמוֹתִי וּקְבַרְתֶּם אֹתִי בְּקֶבֶר אִישׁ הָאֱלֹהִים קְבוּר בּוֹ: אֲצֵל, עֲצַמֹּתַי, הַנִּיחוּ, אֶת-עֲצַמֹּתַי.
- 13,32 כִּי הִיא יְהִי הַדָּבָר, אֲשֶׁר קָרָא בְּדִבְרֵי יְהוָה, עַל-הַמִּזְבֵּחַ, אֲשֶׁר בְּבֵית-אֵל; וְעַל כָּל-בְּתֵי הַבָּמוֹת, אֲשֶׁר בְּעָרֵי שְׁמֶרוֹן. {פ}
- 13,33 אַחֲרֵי הַדָּבָר הַזֶּה, לֹא-שָׁב יִרְבַּעַם מִדְּרֹכוֹ הַרְעָה; וַיֹּשֶׁב וַיַּעַשׂ מִקְצוֹת הָעָם, כֹּהֲנֵי בָמוֹת--הַחֹפֵץ, וַיִּמְלֵא אֶת-יָדוֹ, וַיְהִי כֹהֵנֵי בָמוֹת.
- 13,34 וַיְהִי בְּדִבְרֵי הַזֶּה, לְחֹטְאֵת בֵּית יִרְבַּעַם; וַיִּלְחַכְחִיד, וַיִּלְהַשְׁמִיד, מֵעַל, פְּנֵי הָאָדָמָה. {פ}